Р Е Ш Е Н И Е
№ 42165

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова
ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **9690** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на "Топлофикация София" ЕАД със седалище [населено място] [улица] представлявано от изпълнителен директор П. П. и Р. Г. –Председател на управителният съвет, чрез юрк.Д. Т.,срещу Решение №1272/14.04.2026 г., по АНД№ 17259/24г. на 21 състав СРС с което е потвърдено Наказателно постановление №42-0010207/19.03.2024г., издадено от В. И. К. - Началник ОО „АА“, [населено място], [улица].С НП на основание чл. 104, ал 7, пр. 2 от ЗАвПр на "Топлофикация София" ЕАД е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2000.00 лева за нарушение на чл. 91 в, т.2 от ЗАвПр.

В касационната жалба се твърди,че решението е неправилно и незаконосъобразно.Твърди се за неправилна правна квалификация и несъставомерност на деянието и липсата на дата на извършване на нарушението. Сочи се още ,че са налице са основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Предвид това се иска, съдът да се произнесете с Решение, с което да отмени изцяло решение № 1272/14.04.2026 г., постановено по а.н.д. АНД№ 17259/24г. по описа на СРС, НО, 21-ви състав, като неправилно и незаконосъобразно, с всички произтичащи от това правни последици.

В съдебно заседание за касационният жалбоподател се явява – юрк.Д. , която иска отмяна на

решението.

Ответникът по касационната жалба – Началник Областен отдел на "Автомобилна администрация" на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Не ангажира становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение Районен съд София е потвърдил наказателно постановление № 42-0010207 от 19.03.2024 година на В. К., Началник на 00"АА"-С., с което на основание чл. 104, ал. 7, предл. последно от ЗАвПр на "Топлофикация София" ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 2000, 00 лева за нарушение на член 91 в, т. 2 ЗАвПр.

За да постанови този резултат районният съд, въз основа на събраните гласни и писмени доказателства, е приел от фактическа страна, че със Заповед № РД-12-541/20.02.2024 г. на Директора на РД‘АА“-С., било разпоредено на 20.02.2024 г. да се извърши планова комплексна проверка на превозвача „Топлофикация София“ ЕАД, които притежава лиценз за вътрешни товарни превози № 06774/09.06.2011 г., валиден до 08.06.2026г.Проверяваният период бил от 15.02.2023 г. до 31.12.2023г.Проверката се извършвала по документи в сградата на РД „АА“-С., на [улица] от инспекторите Г. Д. и И. С.. Същата продължавала от 20.02.2024 г. до 29.02.2024 г.С писмо-известие с рег.№ 81-00-56-126/05.02.2024 г. от санкционираното дружество било изискано представянето на необходими за проверката документи - пътни листове и товарителници при извършване на обществен превоз на товари на територията на Република България, международни товарителници при извършване на международен превоз на товари, при извършване на товари за собствена сметка на територията на Република България - заповеди по образен и документи, удостоверяващи, че превозваните товари принадлежат на ЕТ или юридическо лице, за чиято сметка се извършва превозът, тахографски листа, както и съхранени и архивирани данни в законоустановените срокове от дигиталните тахографи и картите на водачите в цифрово-криптиран подпис за проверявания период, дневник за предпътни технически прегледи, договор с механик и диплома, дневник за предпътни медицински прегледи и договор с медицинско лице, книга за периодичен инструктаж на водачите. От дружеството били изискани и други документи в случай, че същото извършвало превоз на опасни товари по шосе. От изисканите документи, превозвачът не представил съхранени и архивирани данни в законоустановените срокове от дигиталните тахографи и картите на водачите в цифрово-криптиран подпис за проверявания период от 15.02.2023 г. до 31.12.2023 г. За извършената проверка бил съставен констативен протокол за извършена комплексна проверка от 20.02.2024 г.Свид. Г. Д. счел, че с непредставянето на съхранени и архивирани данни в законоустановените срокове от дигиталните тахографи и картите на водачите в цифрово-криптиран подпис за проверявания период от 15.02.2023 г. до 31.12.2023 г., дружеството-жалбоподател е нарушило разпоредбата на чл. 91 в, т. 2 ЗАвПр и на 20.02. 2024 г. съставил АУАН,№ 340347.Препис от него бил връчен на упълномощен представител на санкционираното дружество на датата на

съставянето.

На база така съставения АУАН е издадено обжалваното НП № 42-0010207/19.03.2024г. от В. К., Началник на 00"АА"-С., с което на основание чл. 104, ал. 7, предл. последно от Закон за автомобилните превози (ЗАвПр) на "Топлофикация София" ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 2000, 00 лева за нарушение на член 91 в, т. 2 ЗАвПр. Препис от него бил връчен на представител на дружеството на 04.11.2024 г.

От правна страна съдът е приел, че процесното нарушение е безспорно доказано от обективна страна и правилно квалифицирано, а в производството по установяването и санкционирането му не са допуснати съществени процесуални нарушения.Наложената на дружеството превозвач санкция съдът е приел за съответна на закона както по вид, така и по размер.Стигнал е до извода, че процесното неизпълнение не попада в приложното поле на чл. 28 от ЗАНН, респективно, че задълженият субект не следва да бъде освободен от отговорност по този законов ред.

Решението е правилно.

Фактическата обстановка по делото е правилно установена от районния съд, въз основа на събраните по надлежния ред доказателства.Въз основа на тях правилно първоинстанционният съд е приел,че дружеството жалбоподател, като превозвач, притежаващ Лиценз на Общността за превоз на товари, не е представило за проверка пред компетентните контролни органи процесните данни – тахографски листа, както и съхранени и архивирани данни в законоустановените срокове от дигиталните тахографи и картите на водачите в цифрово-криптиран подпис в (DDD-формат) за период от 15.02.2023 г. до 31.12.2023 г., въпреки, че е било надлежно уведомено за това му задължение с известие за проверка от упълномощен представител на дружеството жалбоподател. В известието са посочени изрично датата и мястото на проверката,както и конкретните документи, които дружеството е следвало да представи за целите на проверката.

Разпоредбата на чл. 91в, т. 2 от ЗАвП предвижда, че превозвачите, ръководителите на предприятия и лицата, извършващи превози за собствена сметка, са длъжни да съхраняват най-малко една година след тяхното приключване и да предоставят за проверка от контролните органи информацията, извлечена от паметта на дигиталния тахограф и от картата на водача. В конкретния случай, е извършена комплексна проверка на дружеството превозвач, за която жалбоподателят е бил надлежно уведомен, като изрично му е била посочена и конкретната информация, която следва да представи за целите на проверката. Като търговско дружество, притежаващо лиценз за превоз на товари, "Топлофикация София" ЕАД е било длъжно да приведе дейността си в съответствие с разпоредбите на националното ни законодателство,уреждащо автомобилните превози – ЗАвП, в т. ч. да съхранява най-малко една година след тяхното приключване и да предоставя на контролните органи информацията, извлечена от паметта на дигиталния тахограф и от картата на водача, което в случая не е сторено.По делото са събрани категорични доказателства, че с цитираните МПС и водач, в рамките на посочения период, са извършвани превози на товари от името и за сметка на "Топлофикация София" ЕАД, от което следва, че в случая правилно е определен субектът на задължението по чл. 91в, т. 2 от ЗАвП, респ. субектът на отговорността по чл. 104, ал. 7, пр. последно от ЗАвП. Безспорно се установява, също така, че към датата на извършване на проверката, едногодишният срок по чл. 91в от ЗАвП за

съхранение и предоставяне на изисканите данни не е бил изтекъл.

В кориците на делото липсват доказателства, от които да се установява, че от страна на дружеството превозвач е налице изпълнение на задължението, предвидено в чл. 91в, т. 2, предл. второ от ЗАвП, респективно не са ангажирани доказателства, опровергаващи констатираното при проверката нарушение на посочената разпоредба. От акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление се установява, че изисканата информация не е предоставена, което по същество представлява отказ да бъде предоставена, в какъвто случай административно-наказващият орган не дължи да изследва и доказва причините на отказа. Ето защо, настоящият касационен състав напълно споделя изводите на районния съд за безспорна доказаност на процесното нарушение от обективна страна. Доводите на касатора за неправилно фактическо описание на нарушение, което на свой ред не кореспондира и на правната му квалификация, касаят различни хипотези – на частично неизпълнение на задължението или на случаи, в които същото не е изпълнено по указания в известието начин. Настоящият случай представлява пълно неизпълнение, което по своята правна същност представлява отказ да се изпълни задължение към държавата.

От друга страна, съгласно чл. 104, ал. 7 от ЗАвП на превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, което не съхранява тахографските листа, разпечатките и извлечените данни от дигиталния тахограф или картата на водача за период от 365 дни или откажат да ги предоставят за проверка на контролните органи, се налага имуществена санкция в размер на 2000 лв.

Двете изпълнителни деяния по чл. 104, ал. 7 от ЗАвП са предвидени алтернативно и извършването на което и да е от тях е основание за реализиране административнонаказателна отговорност по този текст. В случая АНО е разграничил кое задължение превозвачът не е изпълнил и правилно е санкционирал дружеството с разпоредбата на чл. 104, ал. 7, предл. второ от ЗАвП. Обоснована от доказателствата по делото е и преценката на районния съд, че в производството по реализиране отговорността на дружеството, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП и АУАН съдържат изискуемите реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 57 и чл. 42 от ЗАНН. Съдържащото се в тях фактическо описание на нарушението, е достатъчно, пълно и конкретно и позволява индивидуализацията му като административно нарушение по чл. 91в, т. 2, предл. второ от ЗАвП. Налице е пълно фактическо и правно единство между АУАН и НП, досежно описанието на административното нарушение и фактите по неговото извършване, по идентичен начин възпроизведени в съдържанието на двата акта, противно на твърдяното в касационната жалба.

Противно на тезата на касатора, преценката на РС по приложението на чл. 28 от ЗАНН е съответна на закона, а доводите на оспорващия в обратна насока са изцяло неоснователни. За да е приложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, следва да бъдат установени фактически обстоятелства, които обуславят по-ниска степен на обществена опасност на нарушението (неизпълнението в случая) в сравнение с обикновените случаи от същия вид. Такива в настоящия случай не са налице, доколкото конкретното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от неизпълнения от този вид, а наличието или отсъствието на вредни последици, не са елементи от неговия състав. Касае се за формално по характера си нарушение, при което с факта на установяването му, законодателят презумира настъпването на неблагоприятни за установения обществен ред правни последици,

достатъчно значими по презумпция на закона, за да подлежат на санкциониране с предвидената в правната норма административнонаказателна санкция.С оглед горепосоченото, касационният състав намира, че липсва основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Ето защо, предвид всичко изложено по-горе, като е потвърдил процесното НП, Районен съд София е постановил валидно, допустимо и правилно съдебно решение, което следва да бъде оставено в сила. При касационната проверка на същото по реда на чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира наличие на някое от отменителните основания по чл. 348 от НПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1272/14.04.2026 г., постановено по АНД№ 17259/24г. по описа на СРС, НО, 21-ви състав.

Решението е окончателно.

Председател: членове: